

Durmuş Hocaoğlu

AB Lobisi: I

Aksiyon., Yıl: 8., Sayı: 382; 30.03.2002-06.04.2002 (Cumartesi-Cuma)., s.44

Durmuş Hocaoğlu, *Aksiyon*, Analiz Sıra No: 119; 2002 Sıra No: 07

Atıf:

- Hocaoğlu, Durmuş., “AB Lobisi: I”., *Aksiyon.*, Yıl: 8., Sayı: 382; 30.03.2002-06.04.2002 (Cumartesi-Cuma)., s.44

“Bir ÷lke içerisinde, siyâsî organlar başta olmak üzere, ÷lkenin ve toplumun mümkün olduğunca en etkili kurum, kuruluş ve kişilerini, mümkün olduğunca en yaygın ve en şiddetli, en müessîr bir biçimde, toplumun bütününi değil dar bir çevreyi ilgilendiren belirli bâzı — dâhili ve/ya haricî — menfaatler istikaametinde etkilemeyi, pasifleştirmeyi, dirençlerini kırarak kendilerine râm etmeyi hedef ittihaz eden “baskıcı ve ekseriyetle de karanlık mâhiyetli dar menfaat grupları”nın yürütmekte oldukları faaliyetlerinin tümünün birden en umûmî ismine “Lobicilik” denir.”

Geçen sayıdaki “Analiz”de Türkiye’de bir (veya birkaç) “AB Lobisi”nin mevcûdiyetenin ve bu lobinin yürütmekte olduğu zararlı ve tehlikeli faaliyetlerden söz etmem üzerine Eskişehir’den yazan — kendisinin iznine mürâcaat edecek vakit bulamadığım için ismini zikretmeyi ahlâkî bulmadığım — saygıdeğer bir okuyucum, göndermiş olduğu elektronik mektubunda ezcümle şöyle demektedir: “1: Yazınızda AB’yi isteyen herkesi AB lobisinin unsuru gibi lanse etmişsiniz. Bu düşünceye katılmak mümkün değil. Zira bugün Türkiye’de birçok insan AB’yi istiyorsa birçok taleplerinin bir kısmının bu vesile ile karşılanacağına inandığı için istiyor diye düşünüyorum. 2: AB’ye girsek de girmesek de yok olacağımızı beyan etmeniz ise bizleri ümitsizliğe iter diye düşünüyorum. Halbuki biz aydınımızın bize ümit vermesini bekleriz.” Dikkat çekici bulduğum mektubunu “AB’ye girerek de girmeden de müreffeh insanların yaşadığı bir ÷lke olabileceğimize inanıyorum” diyerek yarısı doğru bir tesbitle noktlayan saygıdeğer okuyucum, bu *inancını* beyân etmeden önce, şu şerhi çok kuvvetli bir şekilde vurgulamayı da ihmâl etmemiş bulunuyor: “Bu itirazdan AB karşıtı olduğum çıkarılmasın...”

★ ★ ★

Batı dillerinden Türkçe’ye intikal eden “lobi” kelimesinin siyâsî terminolojideki anlamı, kökenine göre bir miktar değişikliğe uğrayıp çeperi genişleyerek, “meclis âzaları veya meb’uslar ile görüşmek için tahsîs edilmiş bekleme odası” şeklindeki

ıstılâhî bir forma dönüşmüş, asıl anlamını ise hassaten Amerika’da kazanmıştır ki bu da ana hatlarıyla, “reylerini kazanmak maksadıyla siyâsîlerle yapılan görüşmeler”dir; fakat bu terim de zamanla daha dar anlamlar da kazanmış olup bunlar da, çok kısaca şu şekilde icmâl edilebilir: Belirli bir grubun (ki bu gruplar umûmiyetle toplumun büyük kitlesinin dışında kalan sayıca küçük, fakat nüfuz itibâriyle güçlü ve müessîr olan siyâsî ve/ya iktisâdî menfaat gruplarıdır) istek ve taleplerini siyâsî organlara kabul ettirmek ve ayrıca bütün topluma te’sîr etmek, taraftar toplamak maksatlarıyla kurdukları topluluk. Daha ziyâde bir tür “cemaat” (community) niteliğini hâiz olan ve fakat ekseriyetle “açık” olmaktan ziyâde “kapalı” karakterde; yâni etrâfına mâhiyeti hakkında pek fazla bilgi vermeyen, iç-yüzü kolaylıkla deşifre edil(e)meyen ve bu sebeple de “occult” (muğlâk, karanlık) ve “obscure” (esrarlı, müphem) nitelikleri bulunan bu tür oluşumların mensuplarının kendi kendi aralarında çok sıkı ve kuvvetli bağlar bulunmaktadır; bulunması da iktizâ etmektedir. Bu tür oluşumların yürütmekte olduğu bütün faaliyetlerin anahatlarıyla bir tek terim ile ifâde edilmesi de mümkündür: “Baskı Grubu”!.

Lobiler, yukarıda bahsettiğim nitelikleri dolayısıyla, toplum (cemiyet, society) içerisinde ekseriyetle, tam mânâsıyla açık yüzleri ve açık kimlikleri ile faaliyetlerde bulunmazlar ve herkesi de içlerine almazlar; zîra, asıl amaçları mensup ve müntesiplerinin sayısının değil etki alanlarının genişlemesidir.

Bu baskı grupları da, yine kalın çizgilerle ikiye taksîm edilebilir: “İç-Lobiler” ve “Dış-Lobiler”. Adlarından da anlaşılacağı gibi bu lobilerin birincisi İç’e yöneliktir, ikincisi Dış’a. Meselâ bir ülke içerisinde, dışarıyla irtibatlı olmadan kendileri için mücadele eden Sanâyciler Lobisi ile Bankacılar Lobisi birer ‘iç-lobi’dir. Ama bu ayırım çok katı ve definitif değildir ve aralarında kesişme noktaları bulunabilir; söz gelimi Türkiye’deki bankacılık faaliyetlerini dikkatle izleyen akıl bâliğ her Türk, ne demek istediğini anlayacaktır. Bu konunun en mühim örneklerinden birisi de, Lobicilik’in asıl vatani sayılabilecek olan ABD’dir. Buradaki Rum, Ermeni, Yahûdî, Katolik, İrlandalı v.b. gibi etnik menşe’ ve dinî farklılıklara yaslanan lobicilik faaliyetlerinin dâhilî mi hâricî mi olduğu konusunda kesin bir tefrikte bulunmak zaman-zaman nerdeyse imkânsızlaşmaktadır.

Bütün bunların göz önüne alınması durumunda, Lobicilik’i tekrar şöyle kısaca tanımlayabiliriz: Bir ülke içerisinde, siyâsî organlar başta olmak üzere, ülkenin ve toplumun mümkün olduğunca en etkili kurum, kuruluş ve kişilerini, mümkün olduğunca en yaygın ve en şiddetli, en müessîr bir biçimde, toplumun bütününü değil dar bir çevreyi ilgilendiren belirli bâzı — dâhilî ve/ya hâricî — menfaatler istikaametinde etkilemeyi, pasifleştirmeyi, dirençlerini kırarak kendilerine râm etmeyi hedef ittihaz eden “baskıcı ve ekseriyetle de karanlık mâhiyetli dar menfaat grupları”nın yürütmekte oldukları faaliyetlerinin tümünün birden en umûmî ismine “Lobicilik” denir.

İmdi; mes’eleyi bu şekilde vaz’ edince; Türkiye’nin ve Türk Milleti’nin Demokrasi, İnsan Hakları, Düşünce, Din ve Vicdan Hürriyeti, Refah v.b. gibi akla gelebilecek veya gelemeyecek “iyi, doğru, güzel” olan ne varsa, bütün bunların hepsine, kendi irâdesi ile asla ve kat’a ulaşamayacağı; Türklerin böylesi yücelikler için gereken idrâk, istîdâd ve kaabiliyetten mahrum oldukları; bütün bu yüce idealleri elde etmenin, yâni “adam” olmanın, tek ve biricik yolunun kaçınılmaz olarak, ancak ve yalnız Avrupa Birliği’ne tam üye olarak katılmak olduğu; bu itibarla da “Avrupa Birliği”nin kesinlikle

“*alternatifsiz*” olduğu ve yine aynı sebebe müstenîden bizim ulaşabileceğimiz, daha yükseğı olamayan en yüksek ideal, bir anlamda “Yeni Kızıl-Elma” niteliğı taşıdığı; bu fikre karşı çıkanların ise bir tür “zındık, mülhid” bir çeşit “yeni mürtecî” olduğu şeklinde özetlenebilecek yanlış ve tehlikeli bir fikri akıl almaz propaganda vâsıtalarıyla; siyâsî karar mekanizmaları başta olmak üzere, Ülke’nin ve Toplum’un mümkün olduğunca en etkili kurum, kuruluş ve kişilerine ve tamâmına kabûl ettirmeye, Toplum’un bütün irâdesini felcetmeye, pasifleştirmeye ve O’nu isteklerine râm etmeye çalışan; bütün bu faaliyetleri yaparken de Avrupa Birliğı ve onun gerçek mâhiyeti hakkında ciddî ve derinlikli, felsefesini ve tarihî arkaplanını deşifre edici sıhhatli bilgiler vermeyen, bu îtibarla da açıkça bir “dezonformasyon” icrâ eden bir “lobi faaliyetleri bütünü”nün varlığının inkârı mümkün olabilir mi?

